

har fastholdt det Krav, som det ærede Medlem selv gjorde sig til Talsmand for, nemlig at Rigsdagen skal kunne bestemme over Tjenestemændenes Lønningsforhold ogsaa paa anden Maade end den, hvormed der er truffet Overenskomst mellem Tjenestemændene og Finansministeren.

Finansministeren (Bramsnæs): Det foreliggende Forslag kan jeg anbefale som et Resultat af de Forhandlinger, der er ført i Dag, og som den Mellemvej, der i Øjeblikket er i Stand til at samle de Partier i Rigsdagen, som ønsker, at Tjenestemændene skal have den Lønforbedring, der er Tale om. Denne Forbedring foregaar efter det, der her foreligger, efter de gamle Principper, paa Konjunkturtillæget og paa Stedtillæget, uden nogen Tendens i Retning af indenfor disse Grupper af Tillæg at ville sondre paa anden Maade end procentmæssigt mellem lavere og højere lønede Tjenestemænd. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Forslaget.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, at jeg forstaar ikke den Harme, der faar ham til at tale saa haarde Ord til Tjenestemændene her i Aften. Jeg forstaar heller ikke det ærede Medlems Beskæftigelse med, om der er en Erklæring fra Tjenestemændene eller ikke. For selv om der var en Erklæring fra Tjenestemændene, vilde det ærede Medlem jo ikke af den Grund give Tjenestemændene en rød Øre. Det forekommer mig i det hele taget mærkeligt, at det Parti, der intet vil give til Tjenestemændene, i saa høj Grad er forarget over, at der nu er Enighed mellem de Partier, der vil give dem noget. Det vil sige, det forstaar jeg nok, hvis man vil holde Diskussionen paa dette og sige: Vi er forarget over, at de faar denne Forøgelse af deres Løn. Men Forargelsen over, hvad Resultatet er blevet, fatter jeg ikke hos et Parti, der overhovedet ikke ønsker, at Tjenestemændene skal have noget som helst. Det forekommer mig, at et saa negativt Stade til dette Tjenestemandsspørgsmaal ikke berettiger til saa stærk Harme over, hvorledes det ordnes mellem Tjenestemændene og de Partier, der ønsker at give noget. Men det bliver naturligvis en Sag, som den ærede Ordfører for Venstre maa afgøre selv, jeg skal ikke blande mig i det. Men jeg føler mig ikke paa nogen som helst Maade truffet af de Udtalelser, det ærede Medlem kom med om den Uanstændighed, det var at behandle Sagen paa den Maade, den Man-

gel paa Værdighed, der var i det. Jeg tager det kun som et Udtryk for Misnøjelse over, at det er lykkedes at skabe en Mulighed for at give Tjenestemændene den Forøgelse, her er Tale om.

Søren Svendsen: Jeg ved ikke, hvormed den højtærede Finansminister begrundet sin Udtalelse om, at jeg skulde have udtalt haarde Ord imod Tjenestemændene. Jeg har tidligere sagt, at vi ønskede Tjenestemændene gode Vilkaar; men vi mener, at de Vilkaar, Tjenestemændene arbejder under i Øjeblikket i Sammenligning med dem, Landets øvrige Befolkning arbejder under, er gode, og de begrundet i hvert Fald ikke at gaa til en saa stor aarlig Merudgift, som der er Tale om her. Derfor anførte jeg det store Antal Mennesker, der ønsker og trygler om, at det kunde blive muligt for dem at faa Del i disse Tjenestemandsvilkaar, som jeg ogsaa indrømmer i Forhold til den Usikkerhed, der er alle andre Vegne, er gode og betryggende, men der laa ikke i mine Ord noget som helst haanende eller nogen Harme overfor Tjenestemændene. Saa siger den højtærede Finansminister, at om der foreligger nogen Udtalelse fra Tjenestemændene, kan jo for saa vidt være os ligegyldigt, eftersom vi jo alligevel ikke vilde gaa til en Forøgelse af Lønningerne. Ja, det er meget rigtigt, og jeg glæder mig ogsaa over, som jeg sagde før, at der ikke ved denne Sags Behandling foreligger en ny Erklæring fra Tjenestemændene om, at de kunde gaa med til disse eller hine Ændringer. Jeg haaber, vi maa blive fri for det i Fremtiden; vi skal ikke have et Udvalg, der sidder udenfor Rigsdagen og skal afgive Erklæring om, hvorvidt det kan tage imod de Forslag og Ændringsforslag, som vi vedtager her i Tinget. Lad os blive fri for denne Overrigsdag; jeg tror, det vil gavne baade Tjenestemændene og Rigsdagen bedst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling af Udvalgets Flertal (Bjerring, Gamborg, A. M. Hansen, Einer Jensen, Kammersgaard, Johannes Lou, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen, Parkov og Vesterager) (se Tillæg B. Sp. 2659) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 83 Stemmer mod 30.